

Den danske Stjerne

NR. 9

SEPTEMBER 1961

110. ÅRG.

DEN *danske* **STJERNE**

Organ for JESU KRISTI KIRKE AF SIDSTE DAGES HELLIGE

Nr. 9

SEPTEMBER 1961

110. ÅRG.

INDHOLD

Fra missionens præsidentskab	275
Tempelbegavelsen	277
Kirkens byggeprogram	281
Månedens spørgsmål	282
Tempelrejsen 1961	285
Forhenværende missionærer samlet	288
Nyt fra Amager	290
Kvindelig hjælpeforening	292
Primary	293
Indsat	294
Søndagsskolen	295
Kredslærernes budskab	296
Kredslærerindernes budskab	297
Personlige nyheder fra nær og fjern	298

Forsidebillede

Det berømte klokketårn i Bern, Schweiz.
(Se artiklen om tempelrejsen 1961, side 285).

Den danske Stjerne udkommer den 1. i hver måned og abonnementsprisen (incl. porto) er kr. 10,00 i Danmark og \$ 2,50 i U.S.A. Betaling kan ske gennem postgiro 333.38 til **Church of Jesus Christ of Latter-day Saints**, Priorvej 12, København F.

Levi B. Thorup, missionspræsident, ansvarh. redaktør
Mary W. Kaiser, redaktør

Fra missionens præsidentskab

De vidunderlige folk i Danmark har endnu en gang slået en rekord. — Præsident Trauffer fra Templet i Schweiz fortalte søster Kaiser, at den uge, vi var i Templet, blev der udført det største antal begavelser, der nogensinde er udført i løbet af en uge i dette tempel, og det til trods for, at der var en del, der ikke var i stand til at være tilstede de sidste to dage.

Vi er meget betaget af dette, ikke på grund af rekorden, men fordi så mange havde det privilegium at få del i disse smukke og betydningsfulde velsignelser for sig selv og deres familier.

Medens vi var vidne til disse store velsignelser og så de glædetårer, der strømmede ned ad kinderne på mange af vore elskede brødre og søstre, og hørte de vidnesbyrd, som mange af de tilstedeværende fremsatte, gik vore hjerter til det vidunderlige værk, som vore missionærer udfører. Skønner vi rigtigt på dem, når de møder fornærmelser og hindringer, men modigt går videre for at finde de få, der vil lytte og anerkende de strålende sandheder og velsignelser, som kommer ind i vort liv gennem evangeliet? Er De nogensinde standset op for at tænke: »Hvor ville jeg være i dag, hvis det ikke havde været for missionærernes arbejde?« Må erkendelsen af denne velsignelse tilskynde os alle til at give missionærerne vor fulde støtte og også tilskynde os til at hjælpe med til at skabe lejlighed og anledning for enhver sidste dages hellig ung mand i Danmark til at påtage sig missionærgerningen.

Desværre sker det sommetider, når vi føler, at vore velsignelser løfter os op til fuldkommenheden, at noget får boblen til at bryde og bringer os tilbage til den erkendelse, at der er ting i vort liv og vore vaner, der stadig trænger til forbedring, og som missionens fader er jeg sikker på, at jeg kan stille nogle få forslag, som kan hjælpe os til at forbedre os, uden at skade nogens følelser, fordi jeg gerne vil have, at alle skal vide, at det er på grund af den kærlighed, jeg nærer til Dem, og den tillid, jeg har til Deres evne til at erkende svaghederne og overvinde dem med godt humør, at jeg risikerer at vække nogens mishag.

Vi trænger alvorligt til at se på den orden og den ærbødighed, der bør være under vore gudstjenester. Selv i templet var det nødvendigt for præsident Trauffer og hans rådgiver, præsident Simond, at kalde

mig til side og bede mig sige til vore søskende, at de skulle være mere stille, og derefter fortalte de selv i al venlighed, hvor vigtigt det er at være rolige og ærbødige i Herrens Hus.

Før at kunne vise ærbødighed, når vi er på besøg borte fra hjemmet, må vi lære at vise ærbødighed hjemme. Må jeg, før at hjælpe os til at blive mere ærbødige, stille nogle få forslag — forslag, der omfatter almindelig høflighed, som enhver rettænkende person skulle prøve at vise.

1. Kom aldrig ind til et møde eller forlad et møde, medens nogen taler eller udfører noget andet, bliv i forhallen eller på Deres plads, indtil den, som taler eller udfører noget andet, er færdig, og kom så ind eller gå, før næste del af programmet begynder.
2. Prøv at arrangere det således, at De kan blive under hele mødet og derved gøre det unødvendigt at gå under mødet. Gør alt for at være der til tiden.
3. Funktionærerne bør planlægge deres møder i forvejen og bør afholde sig fra at tale på forhøjningen under møderne. Hvis det er nødvendigt at få en oplysning, så gør det ved at skrive en seddel, hvis det er til nogen i nærheden, eller ved at bekendtgøre det på et passende tidspunkt, hvis vi må i forbindelse med nogen i forsamlingen.
4. Lær vore børn at blive siddende under møderne, selv om vi må skaffe dem noget, der kan holde deres interesse fangen, medens de er små og skal til at lære.
5. Hvis de små begynder at græde, så tag dem stille med udenfor og kom tilbage, når de er blevet rolige.
6. Sæt Dem så langt frem som muligt og lyt ærbødigt til præludiet, der begynder 5 minutter før mødet.

Vi ønsker ikke, at nogen skal miste deres gode humør, vi ønsker heller ikke at miste vor venlighed, og før præludiet og efter afslutningsbønnen kan vi med sagte stemme vise al den kærlighed og venlighed, vi kan overfor hinanden, men lad os under vore møder virkeliggøre disse 6 lette forslag, så vi kan danne de vidunderlige vaner, der hedder ærbødighed og høflighed.

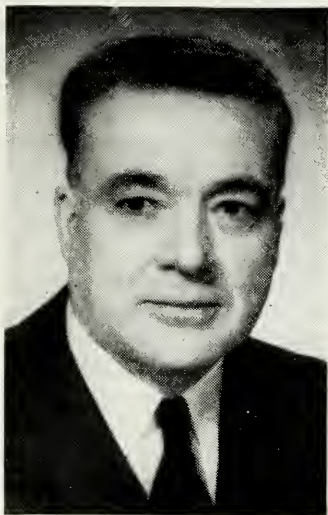
Deres hengivne

Levi B. Thorup, missionspræsident.

Tempelbegavelsen

Af Harold B. Lee af De Tolv Apostles Råd.

*Evige familiebånd afhænger af den største velsignelse i livet —
tempelbegavelsen.*

Harold B. Lee.

(Denne artikel handler om, hvorledes et menneske kan kvalificere sig til præstedømmets fylde, som sætter ham i stand til at få del i den største velsignelse).

I gamle filosofers efterladte skrifter fra de århundreder, der fulgte efter den apostolske periode, findes der glimt af inspiration, som nærmer sig det sande begreb angående menneskets forbindelse med Gud og menneskets evige søgen efter at nå sit yderste mål i Guds nærværelse.

Den græske filosof, Epiktet, lærte folket, at fordi alle mennesker er Guds børn og har et glimt af guddommeligheden i sig, danner menneskeheden et universelt broderskab. I den italienske digter Dantes poetiske værk »Den guddommelige

komedie« fortælles der om en rejse ned gennem helvede, op på skærsildens bjerg og derfra gennem de roterende himle op til Guds nærværelse. På denne enestående måde sammenfatter Dante middelalderens litteratur, videnskab, filosofi og religion.

Selvom brudstykker af sandheden angående menneskets frelse blev bevaret gennem disse gamle skribenter, var det dog overladt de åbenbaringer fra Gud, som kom med evangeliets gengivelse i begyndelsen af denne udde-ling, at belære os om fylde af sandheden angående disse livsvigtige spørgs-mål.

I en dybtfølt erklæring, hvormed Mesteren sluttede sin guddommelige mission, har han klart fremsat den betydningsfulde kundskab, som frelser:

»Og dette er det evige liv, at de kender dig, den eneste sande Gud, og ham, som du har sendt, Jesus Kristus.« (*Johs. 17:3*).

Det var om dette emne, Profeten Joseph Smith talte, da han sagde: »Frelsens princip gives os gennem kundskab om Jesus Kristus«, og »kundskab gennem vor Herre og Frelser Jesus Kristus er den store nøgle, som åbner himmeriges herligheder og mysterier«. Profeten advarede os også, da han sagde:

»..... Et menneske frelses ikke hurtigere end han vinder kundskab, for hvis han ikke får kundskab, vil han blive taget til fange af en eller anden ond magt i den anden verden, da onde ånder vil have mere kundskab og følgelig mere magt end mange mennesker, som er på jorden. Derfor er det nødvendigt, at vi får åbenbaring til at hjælpe os og give os kundskab om de ting, der hører Gud til«. (*Joseph Smith: History of the Church, Vol. 4, pag. 588*).

Vejen til en sådan åbenbaring er klart fremsat af Profeten:

»Den store og vigtige hemmelighed i hele sagen..... består i at få det hellige præstedømmes magt. Thi den, der har fået disse nøgler, har ingen vanskelighed ved at få kundskab om det, der angår menneskenes børns frelse, både de dodes og de levendes«. (*L. & P. 128:11*).

Så tidligt som i 1841 åbenbarede Herren til Joseph Smith, at

»..... der findes ikke et sted på hele jorden, hvortil han kan komme og genoprette det, der er gået tabt, eller som han har borttaget, nemlig præstedømmets fylde. (Og derefter tilføjes): Thi jeg vil i nåde åbenbare min kirke ting, der har været skjult fra verdens begyndelse, og som hører ind under tidernes fyldes uddeling.« (*L. & P. 124:28, 41*).

Disse åbenbaringer, som er forbeholdt og kun læres til de trofaste medlemmer af Kirken i de hellige templer, udgør, hvad der kaldes »Guddommelighedens hemmeligheder«. Herren sagde, at han havde givet Joseph »..... nøglerne til de hemmeligheder og åbenbaringer, som er forseglet« (*L. & P. 28:7*). Som en belønning til de trofaste lovede Herren: »Og dem vil jeg åbenbare alle hemmeligheder, ja, alle mit riges hemmeligheder, som har været skjult fra tidens begyndelse.....« (*L. & P. 76:7*). I denne betydning kan en »hemmelighed« derfor defineres som en sandhed, som ikke kan gøres kendt undtagen gennem åbenbaring.

I Profeten Joseph Smiths skrivelser findes der en forklaring på disse såkaldte hemmeligheder, der omfattes af det, som Profeten taler om som den hellige begavelse. Han sagde bl. a.:

»Jeg tilbragte dagen ovenpå i forretningen, d.v.s. i mit privatkontor i råd med (så nævner han adskillige af de første ledere) og belærte dem om præstedømmets principper og orden og deltog samtidig i tvætninger, salvelser, begavelser og i samtaler om de til det aronske præstedømme hørende nøgler og fremdeles til det melkisedekske præstedømmes højeste orden og forklarede den orden, der hørte ind under den Gamle af Dage og alle de planer og principper, hvorved alle og enhver vil kunne sikre sig fylden af de velsignelser, der er beredt for Den Førstefødtes Menighed, og derved komme op og forblive i Gudernes nærhed i de evige verdener.« (*Profeten Joseph Smiths Lærdomme, side 283*).

Da Præsident Brigham Young lagde hjørnестenen til Salt Lake Templet, gav han yderligere oplysning om betydningen af begavelse og formålet med at bygge templer til denne ordinance ved at udtale følgende:

»Vær vis på, brødre, der er kun få, MEGET FÅ af Israels ældster nu på jorden, der kender BETYDNINGEN af ordet BEGAVELSE. For at kunne vide det, må de erfare det, og for at de kan erfare det, må et tempel bygges.

Jeres BEGAVELSE er at modtage alle de ordinancer i Herrens Hus, der er nødvendige for jer, efter at I har forladt dette liv, for at sætte jer i stand til at vandre tilbage til Faderens nærværelse, gå forbi engle, der står vagt og opnå evig ophøjelse på trods af jord og helvede.« (*Journal of Discourses, Vol 2, page 31*).

Da de første åbenbaringer kom angående bygningen af et tempel, fremhævede Herren det eksklusive og hellige ved templer i modsætning til andre bygninger, der er beregnet på offentlige gudstjenester.

»Og jeg vil vise min tjener Joseph alt, hvad der hører til dette hus, dets præstedømme og det sted, hvor det skal bygges..... Sandelig siger jeg jer: Det er min vilje, at et hus skal bygges til mig i Zions land efter det mønster, jeg har givet jer..... Og om mit folk bygger mig et hus i Herrens navn og ikke lader noget urent komme derind, så det ikke bliver besmittet, skal min herlighed hvile over det. Ja, og jeg vil være nærværende der; thi jeg vil komme ind i det, og alle de rene af hjertet, som kommer derind, skal se Gud. (Og så advarer Herren): Men dersom det bliver besmittet, vil jeg ikke komme ind i det, og min herlighed skal ikke være der; thi jeg vil ikke gå ind i vanhellige templer.« (*L. & P. 124:42; 97: 10, 15—17*).

Det var Mesterens klagesang, da han var her på jorden:

»..... Ræve har huler og himmelens fugle reder; men Menneskesønnen har ikke det sted, hvor han kan lægge sit hoved til hvile.« (*Matt. 8:20*).

Præsident Brigham Young forklarede, at dette var:

»..... Fordi det hus, som Faderen havde befalet skulle bygges til hans modtagelse, skønt fuldført, var blevet vanhelliget, og deraf kommer udtalelsen: »Mit hus er et bedehus, men I har gjort det til en røverkule,« skønt han drev vekselserne ud, »som ikke rensede huset, så han ikke kunne sove i det, for en hellig ting kan ikke bo i et uheldigt tempel.« (*Discourses of Brigham Young, pag. 635*).

I en udmærket, videnskabelig artikel af vor egen Dr. Hugh Nibley ved Brigham Young universitetet under overskriften »Kristen misundelse af templet«, gengivet fra *The Jewish Quarterly Review* fra oktober 1959, kommenterer Dr. Nibley dette emne:

»Et yndlingsymbol på overgangen fra den krasse jødiske materialisme til det kristne Åndens tempel har altid været Det Nye Testaments fortælling om uddrivelsen af vekselserne. Og dog, hvor meget denne »iøjnefaldende forflyttelse« (som St. Leo kalder den), var ønsket, er åbenbar af de mange bitre kommentarer om, at Kirken selv var lige så meget en »røverkule«, som Templet nogensinde havde været, med den øjensynlige forskel, som allerede Origines udtalte, at »idag kommer Jesus ikke mere for at drive vekselserne ud og frelse resten! Ydermere er det ofte blevet fremhævet, at tempelrensningen, langt fra at være templets dødsdom, snarere var »en demonstration fra Herrens side om, at han ikke ville tolerere den mindste uærbødighed for sin Faders Hus.«

Og så påpeger Dr. Nibley yderligere denne kendsgerning:

»Studerende i dag er mere tilbøjelige, end de har været i fortiden, til at indrømme Templet en høj plads i Jesu øjne, i profeternes før ham og i

apostlenes og kirkens efter ham..... ikke blot som en »grundlæggende del af Israels religion«, men lige så vel af den tidlige kristendoms. For dem begge førte vejen til himlen gennem Templet, og hvis det kun var et mellemstadium på menneskehedens frelse, var det ikke desto mindre et absolut nødvendigt stadium..... De kristne behøvede stadig Templet, og blev altid ved med at være en pilgrim til Jerusalem i meget bogstavelig betydning.«

Denne erkendelse af, at templer skulle bygges af Herrens folk, er et af kendetegnene på guddommeligheden af den sande Kirke, og findes i dag i den sande Jesu Kristi Kirke, således som den fandtes i den sande Kirke i tidligere uddelinger.

Så det vil ses, at ligesom i dyrefringens dage, med Frelserens stedfortrædende forsoning som mønster, det ofrede dyr måtte være uden lyde, ligesom Mesteren var »uden lyde«, således må vi, der går ind på disse hellige steder for at udføre ordinancer for os selv og stedfortrædende for dem, der er døde, være »uden lyde«, så vidt som de menneskelige begrænsninger tillader det.

I disse beskyttede templer kan vi være så nær himlen på jorden, som det er muligt. For at komme derind bør vi berede os til at træde ind i den hellige atmosfære, der findes der, ligesom Herren lærte Nephis folk at berede sig til at indgå i Guds nærværelse:

»Intet urent kan indkomme i hans rige; derfor indgår ingen til hans hvile uden de, der har vasket deres klæder i mit blod som følge af deres tro og omvendelse fra alle deres synder samt deres trofasthed indtil enden.« (3. Nephi 27:19).

På muren i Alberta Templet i Cardston findes en inskription, der sammentrækker de forberedelser, som alle må gøre for at blive værdige til »den største velsignelse i livet — den hellige begavelse«, og som i oversættelse lyder således:

Hjertet må være rent for at komme indenfor disse mure,
hvor man finder en højtid, der er ukendt for festsale.
Du kan frit tage del, for frit har Gud det givet,
og føle de hellige glæder, som fortæller om himlen.
Lær om ham, som triumferede over graven,
og gav mennesket nøglerne, riget:
Forenet her af kræfter, som binder fortid til nutid,
finder de levende og de døde fuldkommenhed.

(Orson F. Whitney),

Fra *The Instructor*, juli 1961.

Bemærk: Til underretning for redaktionen skal manuskripter til »Stjernen« altid være forsynet med *underskrift* eller i hvert fald med forbogstaver.

Kirkens

BYGGEPROGRAM

På grund af Kirkens hurtigt voksende medlemstal i alle de europæiske missioner har der vist sig behov for flere og større mødehuse, huse, hvor vi kan dyrke Gud, og hvor der er plads til fornøjelser og undervisning, og som derved kan sætte folk i stand til i fuldt mål at følge Kirkens program.

For at gøre det muligt for de hellige at få disse nye og bedre bygninger og samtidig hjælpe dem til at yde deres del i dette bygningsprogram, har Det Første Præsidentskab organiseret og påbegyndt Kirkens Arbejds-missionær-program. Det er blevet besluttet, at de lokale medlemmer skal betale 20 % af omkostningerne ved disse bygninger, enten ved arbejde eller i kontanter. Kirkens andel vil være 80 %.

Under dette Arbejds-missionær-program vil stavs- og missionspræsidenterne kalde og indsætte så mange unge mænd, som der er brug for til dette arbejde. Den tid, som disse arbejds-missionærer anvender, vil blive krediteret de 20 %, som de lokale medlemmer skal bidrage. Foruden det arbejde, som arbejds-missionærene yder, vil de lokale hellige, kvinder så vel som mænd, være i stand til at hjælpe med ved opførelsen af disse kirkebygninger. På denne måde vil den finansielle byrde, der lægges på de hellige, blive ubetydelig, de vil få disse bygninger og samtidig lære en værdifuld lektie i samarbejde og erfare den glæde, som kun kommer til dem, der arbejder sammen på det samme formål.

Arbejds-missionærernes arbejde vil blive ledet og overvåget på hver af disse bygninger af en uddannet bygmester fra Amerika. Disse ledere vil blive kaldet og indsat under ledelse af Det Første Præsidentskab til at udføre dette store arbejde.

Jeg føler mig sikker på, at hvis de hellige vil acceptere dette program i dets helhed, og af fuldt hjerte følge deres stavs- og missionspræsidenters ledelse, og bønfalde Herren om hans hjælp, vil vejen blive åbnet for os til at fuldføre hans hensigter. For øjeblikket er der strenge restriktioner, der forhindrer os i at bygge, hvornår og hvor vi vil, i nogle af vore områder. Det skandinaviske område omfatter landene Norge, Sverige, Danmark, Finland, Holland, Belgien, Frankrig og den fransktalende del af Schweiz.

I dette skandinaviske område har vi mere end halvtreds projekter i gang, de fleste af dem er dog kun på det forberedende stadium. Et antal af dem skrider meget godt fremad, og før årets slutning venter vi at have dem under bygning.

Den første kirkebygning i dette område, der er ved at blive bygget under dette arbejds-missionær-program, er beliggende i Lappeenranta, Finland. Op-

førelsen blev påbegyndt den 3. juli og går fremad med stormskridt. De hellige og arbejds-missionærerne ligeledes er glade for at arbejde sammen på bygningen af et hus til Herren. Den slags program har dobbelt virkning: Det opbygger folket, når de bygger bygninger.

Det vil ikke længere være nødvendigt for de hellige at emigrere til Amerika for at opnå alle de goder, der kommer ved at være medlem af Kirken, for Zions grænser udvider sig hastigt, så de nu omfatter landene i Europa, hvori De nu lever. Det skal siges i de dage, der kommer: »Herren lever og har samlet de hellige i deres fødeland, og har styrket dem, så de kan være et banner for nationerne og føre de ærlige af hjertet til sandhedens og retfærdighedens banner.«

Lad os alle bestemme os til at sætte vort hus i orden og gøre vort til at hjælpe Guds rige at gå fremad, så vi kan være beredt til himmeriges rige, som snart vil komme.

E. Albert Rosenvall,

Bygningsleder for det skandinaviske område.

Månedens SPØRSMÅL

Af Joseph Fielding Smith, præsident for De Tolv Apostles Råd

*Hvor udstrakt var spredningen af
Israel?*

Spørgsmål:

Min kammerat og jeg diskuterede israeliternes afstamning. Jeg er fuld-blods kineser og har tænkt meget på min afstamning, som den er omtalt i min patriarkalske velsignelse. Da jeg fortalte min kammerat, at min velsignelse sagde: »Du er af Abrahams, Isaks, Jakobs og Efraims stamme«, kommenterede han, at jeg ikke kunne være ren kineser. Efter at han har udtalt sig således, har jeg tænkt meget på det, der omtales i velsignelsen. Jeg ville være taknemlig, hvis

De ville give mig oplysning om forbindelsen mellem racerne: kinesisk, fransk, tysk og andre. Jeg er særlig interesseret i dette, fordi jeg fortolker afstamningen bogstaveligt og ikke som en antagelse.

Svar:

Øjensynligt havde patriarken den rette fortolkning. Den store mission, som blev givet til Abraham, var, at han ville blive en velsignelse for de slægter, der skulle komme efter ham, og gennem ham ville alle nationer

blive velsignet. I 1. Mosebog finder vi følgende:

»Så vil jeg gøre dig til et stort folk, og jeg vil velsigne dig og gøre dit navn stort, og vær en velsignelse!

Jeg vil velsigne dem, der velsigner dig, og forbande dem, der forbander dig; i dig skal alle jordens slægter velsignes!« (1. Mos. 12:2-3).

Og videre sagde Herren:

»... Skulle jeg vel dølgge for Abraham, hvad jeg har i sinde at gøre,

da Abraham dog skal blive til et stort og mægtigt folk, og alle jordens folk skal velsignes i ham?« (1. Mos. 18:17-18).

Denne vidunderlige forjættelse findes med flere enkeltheder i Abrahams Skrivelser, som vi finder dem i Den Kostelige Perle:

»Mit navn er Jehovah, og jeg kender enden fra begyndelsen, derfor skal min hånd være over dig.

Og jeg vil gøre dig til en stor nation, og jeg vil velsigne dig overmåde og gøre dit navn stort blandt alle nationer; og du skal blive en velsignelse til din sæd efter dig, så at de skulle frembære i deres hænder dette embede og præstedømme til alle nationer.

Og jeg vil velsigne dem formedelst dit navn, thi så mange, som annammer dette evangelium, skulle kaldes efter dit navn; og de skulle blive regnede blandt din sæd og skulle stå op og velsigne dig som deres fader.

Og jeg vil velsigne dem, som velsigner dig, og forbande dem, som forbander dig; og i dig (det vil sige i dit præstedømme) og i din sæd (det vil sige dit præstedømme) skal alle jordens slægter blive velsignede, ja, med evangeliets velsignelse, hvilke er frelsens velsignelser, ja, de evige livs, thi jeg giver dig det løfte, at præste-

dømmet skal vedblive at være dit og tilhøre din sæd efter dig, det vil sige, den bogstavelige eller den legemlige sæd.« (Abraham 2:8-11).

Da Israel drog ind i det forjættede land, gav Herren dem strenge befalinger om, at de skulle tjene ham og holde hans bud. Hvis de ville adlyde, ville de blive højlige velsignede og få fremgang i det land, Herren havde givet dem. Hvis de skulle afslå hans bud og vende sig til det onde, ville han straffe dem og tage dem ud af landet og sprede dem over alle dele af jorden, hvor de ville tjene andre guder, »som hverken du eller dine fædre før kendte til, træ og sten.« (5. Mos. 28:64).

Alt dette skulle komme over Israel som straf for deres ondskab. Herren straffer imidlertid aldrig sit folk uden at vende straffen til en eller anden velsignelse til slut. Spredningen af Israel blev til en velsignelse for de ikke-jøder, blandt hvem de blev spredt, for israeliterne blandede sig med folket og bragte således ikke-jøder indenfor velsignelsens goder, som var blevet forjættet Abraham og hans sæd efter ham.

Næsten alle sidste dages hellige er af ikke-jødisk afstamning såvelsom de er af Israels hus. Under Frelserens gerning her gik han kun til israeliterne i Palæstina, og da han sendte sine disciple ud i begyndelsen, befalede han dem ikke at gå til ikke-jøderne, men indskrænke deres arbejde til israeliterne i Palæstina, og de adlød denne befaling. Vi kender alle den vanskelighed, Peter havde ved at sige ja til Cornelius's bønner om at komme ind i Kirken, og i de første år blev forkyndelsen af evangeliet begrænset til jøderne. Det var først, da jøderne afslog budskabet, at Paulus

og hans kammerater vendte sig til ikke-jøderne.

I denne Tidernes Fyldes Uddeling kom evangeliet først til ikke-jøderne, og derefter skal det komme til jøderne. (*Se L. & P. 19:27*). Imidlertid er de ikke-jøder, som modtager evangeliet, for størsteparten ikke-jøder, som har Israels blod i deres årer. Der er en meget betydningsfuld udtalelse i Moronis ord, som det er gengivet på titelbladet til Mormons Bog, at den skulle »..... komme frem ved Guds gave og kraft for at blive udtydet - Forseglet af Moroni og gemt i Herren for i rette tid at komme frem ved ikke-jøderne - Oversættelsen deraf ved Guds gave.« Hvorledes kom Mormons Bog frem? Ved Joseph Smiths hånd. Og dog læser vi i Mormons Bog (*se 2. Nephi 3:7-15*), at Joseph Smith er efterkommer af Josef, som blev solgt til Ægypten af sine brødre, og ikke desto mindre kom den ved »hjælp af ikke-jøderne« ifølge Moronis forudsigtelse.

I Jakobs Bog, kapitel fem, i Mormons Bog har vi en af de mest bemærkelsesværdige lignelser, der nogensinde er skrevet. Det er Profeten Zenos' lærdom og gengives af Jakob. I denne lignelse lignes Israels hus ved et godt oliventræ, som Herren plantede i sin vingård. Tiden kom, da træet begyndte at visne, og Herren beskar det og plejede det, men toppen begyndte at visne. Så sagde Herren: »Det gør mig ondt, at jeg skal miste dette træ; gå derfor og tag grenene af et vildt oliventræ og bring dem hen til mig, og vi vil hugge de store grene af, som er begyndt at visne, og vi vil kaste dem i ilden, så de kan blive brændt.

Og se, siger vingårdens herre, jeg fjerner mange af disse unge og spæde

skud, og jeg vil pode dem, hvor jeg ønsker det, og det betyder ikke noget, selv om også roden af dette træ visner, thi jeg kan alligevel bevare frugten deraf for mig selv; derfor vil jeg fjerne disse unge og spæde skud, og jeg vil pode dem, hvor jeg vil.

Tag du grenene af det vilde oliventræ og pod dem i deres sted, og dem, jeg har hugget af, vil jeg kaste i ilden og brænde, så at de ikke ligger i vejen i min vingård

Og det skete, at vingårdens herre gik sin vej og skjulte de naturlige grene af det gode oliventræ i den nederste del af vingården, nogle et sted, andre et andet, efter sin vilje og sit behag

Og vingårdens herre så og skuede træet, hvorpå de vilde grene af oliventræet var blevet podet, og det var vokset og var begyndt at bære frugt. Og han så, at det var godt, og træets frugt lignede den naturlige frugt.« (*Jakob 5:7-9, 14,17*).

Dette er en meget interessant lignelse, men hvad der her er skrevet, vil være tilstrækkeligt. Det åbenbarer for os den kendsgerning, at Herren ved at sprede Israel til alle dele af verden fik grenene af det gode oliventræ og det vilde oliventræ, som var blevet podet, til at bære frugt, medens de gamle grene fra det oprindelige oliventræ var visnet bort.

Fortolkningen af denne lignelse, og vi har kun vist et brudstykke af den, er en historie om spredningen af Israel og blandingen af Israels blod med de vilde oliventræer, eller ikke-jøderne, i alle dele af verden. Derfor finder vi i Kina, Japan, Indien og alle andre lande, som er beboet af ikke-jøder, at Israels blod blev spredt eller »podet« iblandt dem. Derfor er Herren på denne indsamlingens dag ved

at fuldføre sine hensigter og kalder Abrahams børn tilbage til den Sande Hyrdes fold. De er for størstedelens vedkommende af Efraims stamme, for Efraim fik den velsignelse, at han skulle stå i spidsen i de sidste dage:

»De (det vil sige det tilbagevendende Israel) skal bringe deres rige skatte til Efraims børn, mine tjenere.

Og de evige højes grænser skal bæve for deres nærværelse.

Og de skal falde ned og blive kronet med herlighed i Zion ved Herrens tjeneres hænder, nemlig Efraims børn«. (L. & P. 133:30-32).

Derfor er der grund til at tro, at patriarken havde den rette inspiration. *Joseph Fielding Smith.*

TEMPELREJSEN 1961

26. juli til 1. august.

Atter er et år gået, og tiden var inde for søskende fra hele Danmark til at tage til Templet i Schweiz for der at gøre det store arbejde, Herren har budt os at gøre, men også for at modtage de vidunderlige velsignelser, som man kun kan modtage i Herrens Tempel.

Mange drog i år sydpå, nogle i bil, nogle med bus og nogle med tog. De fleste togdeltagere var fra København, men vi var enkelte familier og andre søskende fra Fyn og Jylland, som mødtes med københavnernes i Lüneburg. Vi havde en dejlig tur ned gennem Tyskland og sov trygt i sovevognen, men vi vågnede tidligt om morgenen, og da vi så ud af vinduerne, så vi de dejlige blå bjerge i horisonten. Vi skiftede i Basel kl. 6 og var i Bern et par timer senere, og tog derfra med et lokaltog til Zollikofen. Endelig ved 9-tiden var vi ved rejsens mål, Templet, som lå strålende oplyst i morgensolens stråler, og vi stod alle en stund stille og nød det vidunderlige syn.

Senere blev vi så budt velkommen

i grensbygningen, som ligger lige ved Templet, og blev derefter indkvarteret de forskellige steder, hvor vi skulle bo under vort ophold i Schweiz.

Allerede kl. 12 middag den samme dag mødtes vi alle ved Templet og blev budt ind af tempelpræsidenten. Allerede ved døren fornemmede man, at man var ved Herrens hus, alt var så stille og fredeligt, man talte kun sagte sammen og mærkede Guds nærværelse.

Vi havde først et kort møde, således som vi også havde det de følgende morgener kl. 7, hvor tempelpræsidenten talte til os og samtidig gav os forskellige belæring angående evangeliet og tempelarbejdet. Derefter gik vi alle gennem Templet. De gifte, som var her for første gang, blev viet til hinanden for tid og evighed og fik samtidig deres børn beseglet til sig. De andre dage gik man så igennem for sin slægt, og det var en vidunderlig oplevelse at gå igennem Herrens hus. Først nu forstår man, hvad det vil sige at få større lys og kundskab, først nu fornem-

mer man, hvor vigtigt det er at udføre arbejde for de afdøde. Det vidnesbyrd, man har i sig, vokser sig større og større for hver dag, der går, og man føler virkelig, at det arbejde, der bliver gjort, ikke er forgæves.

Om aftenen, når man var færdig i Templet, blev der sommetider arrangeret en lille udflugt i omegnen af byen, og vi var en dag en tur oppe på »Gurtenkulm«, ca. 10 km uden for Bern; først kørte man med sporvogn og derefter med en bjergbane helt stejlt op ad bjerget, og man mærkede det suse for ørene et stykke oppe, men efter en stund vænnede man sig til den tynde luft. Det var et pragtfuldt udsyn, og man havde den skønneste udsigt over Bern med alle dens gamle kirker, slotte og andre bygninger samt over omegnen, og gennem en kikkert kunne man se de sneklædte bjerge, alle de berømte alpe-toppe med Jungfrau i spidsen. Også Templet kunne man se deroppe fra, over 15 km borte, om aftenen belyst af projektører.

Om søndagen var vi til møde i grensbygningen. Først til præstedømsmøde, hvor ca. 40 brødre var tilstede, alle danske, og mange fik der lejlighed til at bære deres vidnesbyrd. Kl. 10 var der søndagsskole sammen med alle de schweiziske søskende fra Bern og omegn, og vi var ca. 350 ialt til dette møde, som, selv om det var på tysk, var et dejligt møde, akkurat som herhjemme med sange, bøn, nadver og et par taler. Da vi deltes til klassearbejdet, var vi danske i en klasse og fik der en del spørgsmål angående tempelarbejdet m.m. besvaret af missionspræsident Thorup.

Vi havde også en dejlig oplevelse tirsdag d. 1. august, som er schweizer-

nes største nationaldag, frihedsdagen, hvor de fejrer Wilhelm Tells befrielse af det schweiziske folk. Den dag lukker alle butikker tidligt. Folk pynter deres huse med flag, blomster og papirslygter i alle farver og faconer, som blev tændt om aftenen. Så går man til et samlingssted, i Zollikofen var det på skolens sportsplads, hvor flere hundrede var samlet. Der blev holdt taler, hornorkestre spillede, og der blev givet gymnastikopvisning. Da det var forbi, marcherede orkesteret ud fra pladsen, og alle folk gik bagefter i en stor kolonne gennem gaderne, og fra alle altaner og haver blev der fyret festfyrværkeri af, alt imedens vi gik forbi, og flere sluttede op bagved. Til sidst endte vi ude på en mark, hvor der blev brændt et kolossalt bål af, og her blev så sluttet af med et par sange. Vi gik godt trætte, men en oplevelse rigere, hjemad. - Over hele Schweiz bliver der på denne aften brændt store bål af på hver eneste bjergtop. Søskende, som tilbragte aftenen i Bern, beretter, at de herfra kunne se flere af disse bål på bjergtoppene, det var et pragtfuldt syn. I Bern var alle de betydningsfulde bygninger oplyst af projekører, og overalt blev der brændt festfyrværkeri af, og alle folk var på gaderne med deres børn, som bar papirslygter på en stang og svingede med dem.

Den sidste dag, vi var i Schweiz, var der arrangeret en udflugt for togdeltagerne. Den gik i år til den skønne Thunersee, ca. 40 km fra Bern. Vi tog afsted fra Bern med to store gule postbusser ved middagstid og kørte igennem det skønne bjerglandskab til den lille by Spies, som ligger på en bjergskråning ned imod Thunersee. Vi var der kl. ca. 14, og da

Luftfoto af den gamle del af Bern.

vi skulle vente en times tid på skibet, der skulle føre os rundt på søen, blev der i mellemtiden gjort flittige indkøb ved souvenirboderne. Ved 15-tiden gik vi ombord i båden, der var så stor, at den kunne tage indtil 1000 passagerer, og sejlede en meget skøn tur på den store sø, hvor vi anløb forskellige små landsbyer og til sidst byen Interlaken; derfra sejlede vi tilbage til Spies, hvor vi var kl. ca. 17. Under turen var der lejlighed til at nyde forskellige forfriskninger, ligesom der blev gjort flittigt brug af fotoudstyr, thi der var jo så mange skønne ting at se, de store bjerge og slugter, små »spilledåse«-huse ligesom klistret op ad bjergskråningerne, samt hyggelige små landsbyer. Vi vendte hjem med postbilerne og var i Bern kl. 19 efter en virkelig fin og oplevelsesrig tur, som man sent vil glemme.

Tiden for hjemrejsen var ved at være inde. Vi skulle afgå med toget

fra Bern kl. 21,57, og kl. 21,30 gik vi ind i toget, lidt vemodigt stemt, men alligevel lykkelige og glade for de dejlige dage, vi havde haft sammen, både i Templet og udenfor. Tempelpræsidenten var nede på banegården for at sige farvel til os og sagde bl. a., at han var stolt af os, for den uge, vi havde været i Templet, var den største uge i Templets 6-årige historie; der var udført det største antal ordinancer, der nogensinde var udført på en uge. Vi havde grund til at være glade og taknemlige for det arbejde, der var udført, sagde han.

Imedens toget satte sig i bevægelse, sang vi alle »Gud, vær med dig, til vi ses igen« og vinkede farvel, alle med tårer i øjnene, men med en dyb taknemlighed og varme i vore hjerter og et stærkere vidnesbyrd over det vidunderlige arbejde, vi havde fået lov til at udføre i Herrens Tempel i Schweiz.

Henry Haupt, Odense Gren.

FORHENVÆRENDE MISSIONÆRER samlet hos tidligere missionspræsident

Tidligere missionspræsident og søster *Junius M. Sorensen*, der præsiderede over den danske mission i årene 1952—1955, samler jævnligt forhenværende missionærer og deres ægtefæller til festlige sammenkomster i deres gæstfrie hjem.

Fra en af disse sammenkomster bringer vi nedenstående billeder, hvor søskende vil kunne finde mange af de missionærer, de har kendt fra tidligere tid.

Det første billede viser bl. a. følgende:

1. rk.: Royle Johnson, (derefter en besøgende), Howard Johnson, Calvin Andersen.

2. rk.: Mary G. Sorensen, præsident J. M. Sorensen, en besøgende, Tove Johnson, Caroline Andersen (Paul Andersens hustru).

3. rk.: Geo Eldon Jensen, Jonna Jensen, søster Fønnesbeck, Victor Fønnesbeck, søster Gale Jensen og Gale Jensen, søster Grant Hansen, Freddy Dean Neal.

4. rk.: Marius Christensen, Hanne Jensen Christensen, søster Anton Jensen, Ernest Anton Jensen, Søster Mervin Gene Lamb. Mervin Gene Lamb, Rega Grant Hansen.

Det andet billede viser bl. a. følgende:

1. rk.: Søster Margaret Andersen, Elva Andersen, søster James Madsen, Allen Eliason, søster Inge Andersen Eliassen.

2. rk.: Lael Nielsen, Ellen O'Brien, Anny Breum, James Madsen, Grethe Nielsen, søster Gilbert Olsen, søster Gene Christensen, Gene Christensen.

3. rk.: Søster Calvin Andersen, søster Don Barg, søster Thersa Ferrell Lovendale, søster Ron Harris, søster Norman Petersen, Boyd Nielsen, Gilbert T. Olsen, søster Ron Jensen.

4. rk.: Calvin Andersen, Don Barg, søster Ferrells mand, Ronald Harris, Elmo Petersen, Allen Kidd, søster Allen Kidd, søster Keith Higginson, Keith Higginson.

DEN DANSKE STJERNE

= en

missionær

Vis den til venner og bekendte

Nyt fra Amager

Når man har succes med en ting, vil man gerne delagtiggøre andre deri, og man kan vist roligt sige, at vort sidste arrangement var en succes.

Den 9. august - det var den dag, da solen skinnede hele dagen - løb vort første baby shower af stabelen. Det foregik på den måde, at en af vore søstre, str. Martha Christensen, inviterede os til en »komsammen« i sit hjem kl. 14,30. Der mødte 18, som alle medbragte en gave til den søster, der venter en ny verdensborger. Man kunne ikke se udenpå pakken, hvem den var fra. Alle gaverne blev anbragt på et bord i haven og dækket til med et tæppe - det så meget hemmeligt og spændende ud.

Str. Inger Rasmussen åbnede festen med et par velvalgte ord og understregede på givnen foranledning kraftigt, at det ikke var Kirken som sådan eller nogen som helst organisation inden for den, som stod bag arrangementet, men udelukkende nogle søstre, som havde fundet sammen om at glæde en anden.

Den vordende moder, str. Ragnhild Korsgård, blev placeret på en stol ved siden af bordet, og vi andre sluttede kreds om hende. »Afsløringen« foregik under »i-ih«, »ne-øj« og »å-åh«-udbrud. For givneren af den første pakke, hun tog, udtalte hun et ønske for givneren; denne udtalte et ønske for den næste pakkes giver o.s.v., til bordet var tomt. Behøver

jeg at sige, at tilskuerne nød det mindst lige så meget som modtageren. For hvor havde søstrene dog været opfindsomme: Der var sparke-dragter, kravle- og flyve- do., sæbe, pudder, svamp, vaskeklude, håndklæder, bukser, masser af sutter, pudebetræk, dynebetræk, trøjer m.m., ja, det er snart lettere at sige, hvad der ikke var, og i hver eneste pakke var lagt en kærlig, personlig hilsen og gode ønsker for moderen og den lille nye. Flere søstre havde lavet små, søde vers eller dekoreret deres hilsen med barneportrætter. Vi mørede os dejligt.

Men str. Christensen havde også forudset, at appetitten ville melde

sig; hun havde dækket op i sine stuer med chokolade og hvad dertil hører - og det forsvandt som dug for solen.

Missionspræsident og str. Thorups besøg kastede en ekstra glans over vor lille fest. Præsidenten udtalte sin tilfredshed med det, vi havde lavet, og bad os bruge enhver lejlighed til at komme sammen netop med det formål at styrke og glæde hinanden.

Str. Asmussen sluttede den dejlige eftermiddag med en velment tak til str. Christensen for hendes store andel i festens succes og iøvrigt til alle, der havde været tilstede. Vi gik hjem en dejlig oplevelse rigere, og det skal ikke blive sidste gang, vi samles på denne eller lignende måde.

Lissi Asmussen.

Kvindelig Hjælpeforening

Kære søstre!

Nu er ferien forbi, og vi har forhåbentlig alle samlet kræfter og gode ideer til vinterens arbejde. Jeg tror, alle søstre længes efter at tage fat, hver på deres felt, for at opbygge Herrens værk, og jeg tror også, at vi alle føler, at det er de sidste dage, og derfor må vi arbejde, så ingen tid skal gå til spilde. Lad os da sætte alt ind på at arbejde i enighed, ydmyghed og kærlighed, ihukommende Kristi ord — elsker hverandre — og så prøve at vise det i gerning. Sig ikke nej til præsidentinden, når hun beder dig udføre et arbejde, men vær glad for at nogen betror dig at udføre et arbejde. Tænk altid på dit ansvar overfor din organisation og det ansvar, du har overfor Gud og dine medmennesker.

Gå ind for dit arbejde med 100 pct., og Gud vil lønne dig for din flid, give dig helbred og sundhed, så du kan udføre alt, hvad du ønsker. Glæd dine omgivelser med et venligt smil og opmuntrende ord, og du vil selv føle en indre glæde. Husk, hvor egoismen hersker, er der ingen grobund for sammenhold, kærlighed og fremgang for kirken. Og, kære søstre, vi elsker jo alle vor Kirke og ønsker den fremgang, derfor lad os arbejde med flid, så vi i sandhed kan prise Gud og synges — Alt er vel blandt de hellige i Danmark —.

Med venlig hilsen

Jane Rudholt

*Kvindelig Hjælpeforenings Hovedbestyrelse
Område I.*

Den 17. juni afholdt Kvindelig Hjælpeforening i Aarhus udflugt. Kl. 14 samledes vi i kirkesalen, hvor deltagerne blev budt velkommen af præsidentinden, søster Berthe Th. Lund, og der blev holdt bøn af broder Arthur V. Haun.

Så gik vi ud til de ventende busser, og turen begyndte. Vi kørte ad Skanderborg landevej, gennem Hesselager og Hørning op til Ejer Bauehøj. I restauranten her stod bordene dækket til os med chokolade, boller og kringle. Efter at have nydt det dejlige traktement, var der tid til at nyde udsigten fra den skønne bakketop. Nogle underholdt sig på legepladsen, andre spadserede i parken, og atter andre besteg tårnet. Det var

tydeligt at spore, at alle deltagerne morede sig godt.

Kl. 16,30 kørte vi videre fra Ejer Bauehøj over Ry til »Terrassen« i Laven. Her spiste vi vor medbragte mad, dog havde Kvindelig Hjælpeforening sørget for smørrebrød til de ældre deltagere. Ligeledes her var der tid til at nyde den skønne natur med udsigt over Silkeborgsøerne.

Kl. 19,00 gik turen tilbage mod Aarhus via Søby til Silkeborg landevej. Vi var hjemme i Aarhus kl. ca. 20,30.

Det var en meget fin og vellykket tur, bortset fra en temmelig kraftig blæst og et par enkelte byger.

Der var 59 deltagere, hvoraf de 5 var børn, for hvem turen ikke var mindst morsom.

A. W. H.

PRIMARY

AALBORG

Den 17. juni havde Primary i Aalborg udflugt til Lundbykrat. Kl. 14 samledes alle, både store og små, i kirkens mødelokale; der blev sunget et par sange og holdt bøn, derefter var der nogle musiknumre ved søster Skov, og endelig gik turen ud til bilen. Det var en dejlig køretur gennem mark og enge, børnene sang og var rigtig glade. Så holdt bilen i den dejlige, store dal, omkranset milevidt af lyng, træer og buske; man trak vejret dybt af beundring over naturens skønhed.

Så kom legen igang, sanglege, boldspil og alt, hvad der kunne findes på. Børnene var utrættelige i deres leg,

men så blev der endelig pause, og sodavand, is, kager og andre gode ting blev delt ud, så blev der taget billeder af børnene, og så bød fløjten til nye lege, konkurrencer i løb, tovtrækning m.m., der var liv over det alt sammen.

Kl. 18 kom bilen for at hente os; forinden sang vi »Der er et yndigt land«, og en Primarypige bad Fader-vor, det var stemningsfuldt; man så små dannebrogsglag vaje fra fanebærernes hænder, det var fire små piger, stolte over denne ære.

Så kunne vi alle udbryde: »Det var vel nok en dejlig dag« og »Primary længe -leve!«

Tilstede 51.

K. S. A.

INDSENDELSE AF MANUSKRIPTER OG BILLEDER

Vi gør indtrængende opmærksom på, at manuskripter og billeder, der ønskes optaget i Stjernen, skal indsendes *inden den 5.* for at kunne komme med i førstkommende nummer.

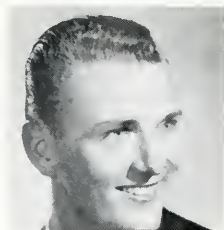
Årsagen til, at Stjernen af og til udkommer med nogle dages forsinkelse, er udelukkende, at vi ikke modtager materialet i rette tid. Næsten hver eneste måned modtager vi manuskripter og billeder, få dage før bladet skal udkomme, med ønsket om at få det med i førstkommende nummer. Husk på, at det tager tid at lave klicheer o.s.v., og det er teknisk umuligt at lave hele Stjernen på nogle få dage.

Altså: Husk at indsende manuskripter og billeder *inden den 5.* i den foregående måned, hvis De ønsker det optaget i et bestemt nummer, og indsend *aldrig originalfilm*, men kun *aftryk* af disse, og skriv tekst, (navn, gren, dato, o.s.v.) bag på *hvert* enkelt billede.

Hjælp os på denne måde til at få Stjernen sendt ud i rette tid hver måned!

Redaktionen.

Indsat

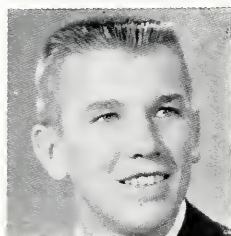
Den 15. august er ældste *David K. Sorensen* blevet kaldet som omrejsende ældste i den danske mission.

Ældste Sorensen er født den 13. marts 1939 i Salt Lake City, Utah, som søn af tidligere missionspræsident i den danske mission, Junius M. Sorensen og Mary G. Sorensen. Han har først gået i skole i 7 år i Salt Lake City, derefter 3 år i København og 2 år i Brigham Young High School i Provo. Han

har dernæst frekventeret Brigham Young Universitetet og har aftjent sin værnepligt i den amerikanske hær. Det er hans mål at blive ingeniør.

Ældste Sorensen kom til Danmark den 21. april 1959 og har arbejdet i Frederikshavn, Næstved, Hillerød, Rungsted, Hellerup, Aarhus og Gladsaxe, indtil han blev kaldet til sit nuværende kald.

Vi beder Gud velsigne ældste Sorensen i det ansvarsfulde kald, der nu er pålagt ham.

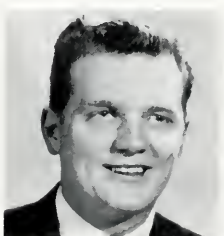

Den 15. august er ældste *J. Merrell Hansen* blevet kaldet som omrejsende ældste i den danske mission.

Ældste Hansen er født den 15. april 1939 som søn af Jesse P. Hansen og Verda Hanson, Salt Lake City, Utah. Han har gået 4 år i High School og 2 år på Brigham Young Universitetet.

Ældste Hansen kom til Danmark den 1. juli 1959 og har arbejdet i Aarhus, Kolding, Fredericia, Valby, Grenaa og Nørresundby, indtil han blev kaldet til sit nuværende kald.

Vi beder Gud velsigne ældste Hansen i det ansvarsfulde kald, der nu er pålagt ham.

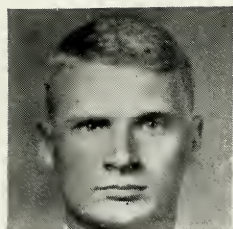

Den 15. august er ældste *Charles W. Lamb* blevet kaldet som omrejsende ældste i den danske mission.

Ældste Lamb er født den 10. februar 1940 som søn af Charles M. Lamb og Oleva Belle Friend Lamb, Lawndale, California. Han har gået 4 år i High School og 1 år på El Camino Universitetet.

Ældste Lamb kom til Danmark den 30. marts 1960 og har arbejdet i Horsens, Svendborg, Odense, Frederiksberg, Gladsaxe og Herning, indtil han blev kaldet til sit nuværende kald.

Vi beder Gud velsigne ældste Lamb i det ansvarsfulde kald, der nu er pålagt ham.

Den 15. august er ældste *Louis Clifford Goff* blevet kaldet som omrejsende ældste i den danske mission.

Ældste Goff er født den 5. marts 1940 som søn af Louis E. Goff og Joyce R. Goff, Midvale, Utah. Han har gået 3 år i High School og 4 semestre på U.S. Universitetet, og har afsluttet sin værnepligt i den amerikanske hær.

Ældste Goff kom til Danmark den 5. juli 1960 og har arbejdet i Herning, Glostrup og Søborg, indtil han blev kaldet til sit nuværende kald.

Vi beder Gud velsigne ældste Goff i det ansvarsfulde kald, der nu er pålagt ham.

SØNDAGSSKOLEN

Nadververs for september:

For Senior Søndagsskolen:

»Alt hvad I beder om i jeres bøn, det skal I få, hvis I tror.« (Mat. 21:22).

For Junior Søndagsskolen:

»Og den, som vil være den første blandt jer, han skal være jeres træl.« (Mat. 20:27).

Søndagsskolesang for september 1961:

»Nej, tal ej ondt.« (Nr. 117 i den nye sangbog).

KREDSLÆRERNES *budskab*

At søge efter vore afdøde.

Profeterne har lært os, at uden vore afdøde kan vi ikke blive fuldkomne. Frelsesplanen indebærer, at de, som er døde uden kundskab om evangeliet, også kan høre det, og hvis de antager det, kan de også modtage det evige livs gave. Peter gjorde dette klart i sit første brev:

»Thi derfor blev evangeliet forkyndt også for døde, for at de vel skulle dømmes på legemet, som mennesker dømmes, men leve i Ånden, ligesom Gud lever.« (1. Peter 4:6).

Evangeliet er uforanderligt, de samme principper, de samme ordnancer og de samme betingelser, der drejer sig om frelse for de levende, drejer sig også om dem, som er døde. De døde, som levede, da evangeliet ikke var på jorden, eller som ikke havde lejlighed til at få del i det, medens de levede, må også modtage deres tempelordnancer, hvis de skal opnå evigt liv. Der er kun een måde, hvorpå de kan opnå disse velsignelser, og det er ved at arbejdet udføres for dem ved levende stedfortrædere. Da Herrens hus er et ordens hus, må de døde nødvendigvis identificeres på rette måde. De nødvendige oplysninger for hver person, som er død og hvis arbejde skal udføres, må findes og bevises.

Hvorledes går det med Deres forfædre? Har De påbegyndt dette vigtige efterforskningsarbejde? Hvis ikke, hvornår har De så planlagt at sætte det i gang? Hvis det at drage til Templet er afhængigt af det, De udfører for at eftersøge Deres egne

forfædre, kan De da stadig nyde dette privilegium? At holde templerne åbne og i gang kræver fuldførelsen af meget efterforskningsarbejde. I nogle tilfælde tager det længere tid at udføre efterforskningsarbejdet end det tager at udføre det stedfortrædende arbejde. Ydermere må den, der ønsker arbejdet udført, betale for at skaffe disse navne.

Det er en åndelig opløftende oplevelse at drage til templet og udføre arbejde for de døde, og enhver af os bør søge at få det meste ud af det. Er vi ikke forsømmelige, hvis den fredfyldte glæde, vi søger, når vi drager til templet, kommer ved at udføre arbejde for andre end vore egne forfædre? Den måde, hvorpå vi opnår den største velsignelse ved at komme i templet, er at gøre arbejde for vore egne afdøde. Hvilken modtagelse kan vi vente at få af vore døde forfædre, når vi forlader dette liv, hvis vi ikke har gjort noget for dem? Nogle af os vil måske aldrig få held med os i vor søgen efter vor families genealogi, men vi vil aldrig være fri for vor forpligtelse overfor dem, før vi er blevet ved med at prøve.

På grund af de mange hjælpemidler, der står til vor disposition, er efterforskningsarbejdet blevet gjort lettere i dag end nogensinde før. Der er flere optegnelser tilgængelige end på noget tidligere tidspunkt. Microfilm af Kirkens bøger og vigtige statistiske optegnelser forsyner os med udmærkede kilder. Hvis vi har held med os, er der mange, der står ved vor side, og som ikke har haft lige så meget held, der venter på at hjælpe os med vort tempelarbejde.

KREDSLÆRERINDERNES budskab

Den syvende saligprisning.

»Salige er de, som stifter fred, thi de skal kaldes Guds børn«. (Matt. 5:9).

Vi kan alle lære en vidunderlig lektie, når vi undersøger Kristi lærdomme. Han har vist os den vej, hvorved vi kan blive fredsstiftere og føle os værdige til at kaldes »Guds børn«. Han gav os ikke alene disse ord, men også mange andre, så vi tilfulde kan forstå betydningen af fred og se resultater deraf i vort eget liv.

Da Gud altid lærte sin Søn at være den, der stifter fred, hvad han også gjorde, instruerede han ham om at lære os det samme. Ligesom Kristus gennem sit arbejde som fredsstifter fik pladsen til højre for sin Fader, vil vi derfor også blive kaldet og anerkendt som sande og trofaste Guds børn.

Kristus sagde engang, at han ikke bragte fred til verden, men sværd. Og derefter sagde han senere: »... Fred efterlader jeg jer« (Johs. 14:27). Af dette kan vi se, at Kristus ikke bragte en fred til verden, da der altid har været tider med strid og misforståelser. I stedet for bragte han en anden slags fred - en fred, der overgår al forstand. Han bragte en fred, som er i vort hjerte, når vi er midt i prøvelser, strid og forfølgelse. Det er den fred, vi alle behøver. Hvorledes får vi den?

Ingen kan tælle sit værd i denne verden ved det sølv og guld, som han ejer, for dette kan meget hurtigt blive taget fra ham eller efterladt. Ens

virkelige værd kan kun tælles gennem den tjeneste, man yder andre. Vi må elske hinanden, respektere alle og leve et liv som Kristi liv. Ja, lad os give os selv til en helhjetet tjeneste for menneskene - derefter, og kun da, vil vi kende den højeste fred.

I dag kæmper enhver for at opnå noget, og det er svært at finde tid til at tjene. Men vi må tjene for at blive sande fredsstiftere. Lad os påvirke vor næste og nationernes regeringer til at gøre det samme, og så vil vi have den vidunderlige fred.

Vi er i sandhed velsignede, at vi kan leve i denne uddeling og studere og betragte de handlinger, som en virkelig fredstifter i vore dage - Profeten Joseph Smith - udførte. Skønt han blev arresteret næsten halvtredsindstyve gange på opdigtede anklager og ofte var underkastet umenneskelig behandling, medens han ventede på retssagen, hadede han ikke sine fjender eller søgte at strides med dem. I stedet for appellerede han til kærlighed - et af evangeliets grundlæggende principper, og havde held til at stifte fred og leve et liv ligesom Frelserens liv.

Enhver af os har haft denne følelse af den højeste fred. Vi havde den umiddelbart efter vor dåb. Kan De huske det? Var det ikke vidunderligt? Det er denne følelse, der fører til et overmål af fred. Med en sådan fred i vore hjerter, når vi tjener vore medmennesker, kan vi følge det eksempel, der blev sat i vore dage af Profeten Joseph Smith, og være stolte over at blive kaldt »Guds børn«.

Bryllup

Som meddelt i sidste nummer af Stjernen blev søster *Nina Hasbo*, datter af broder og søster *Felix Hasbo*, og broder *Finn Nielsen*, søn af broder og søster *Kai Lykkegaard Nielsen*, alle København, viet den 27. maj. Endvidere skal meddeles, at de den 26. juli blev viet i Herrens Tempel i Zollikofen, Schweiz.

»Undtagen en mand og hans hustru indgår en evig pagt og bliver gift for evigheden her i denne prøvestand gennem det hellige præstedømmes magt og myndighed, vil de holde op med at formere sig, når de dør, det vil sige, de vil ikke have nogen børn efter opstandelsen. Men de, der er gift med præstedømmets magt og myndighed her i livet og fortsætter uden at begå

synd mod Helligånden, vil fortsætte med at få børn i den celestiale herlighed.« Disse ord, udtalt af *Joseph Smith* i 1843, burde være nok til at så et ønske om tempelægteskab i enhver ung sidste dages hellig mand og kvinde. Det øjeblik, hvor man knæler sammen og indgår en sådan pagt i Herrens Tempel, er et øjeblik, man aldrig vil glemme. Tusinders forvisning om, at det er vejen, burde holde alle unge fra at gifte sig, før de er i stand til at gøre det i Templet. Det er den rette begyndelse til et harmonisk sidste dages helligt familieliv.

Vi ønsker herved at sige tak for enhver opmærksomhed og tanke, der er vist os i forbindelse med vort bryllup. Vi vil altid bære disse minder dybt i vore hjerter.

Med venlig hilsen *Nina og Finn Nielsen*.

FØDSELSDAGE

Amager: Den 15. august fyldte søster *Karla Andersen*, Christianshavns Voldgade 55, 60 år. Hjertelig til lykke!

Aalborg: Den 2. september fylder søster *Christine Thomsen* 80 år. Hjertelig til lykke!

Den 18. september fylder søster *Anna Margrethe Giessing* 70 år. Hjertelig til lykke!

Horsens: Den 2. september fylder søster *Magda Carstensen* 70 år. Hjertelig til lykke!

Færøerne: Den 3. september fylder søster *Johanne Sjøstein*, Klaksvik, 70 år. Hjertelig til lykke!

Hjørring: Den 24. september fylder søster *Tekla Simonsen* 65 år. Hjertelig til lykke!

København Søndre Gren: Den 6. september fylder søster *Laura Petrine Andersen*, Eriksgade 3, 75 år. Hjertelig til lykke!

Den 13. september fylder broder *Jørgen Peter Mott*, Istedgade 25, 80 år. Hjertelig til lykke!

Den 14. september fylder søster *Ester Vilhelmine Stub*, Smallegade 52, 60 år. Hjertelig til lykke!

Herning: Den 12. september fylder søster *Louise Jensen*, Ikast, 70 år. Hjertelig til lykke!

SØLVBRILLUP

Mandag den 4. september fejrer missionspræsident *Levi B. Thorup* og søster *Florence B. Thorup* deres sølvbryllup ved en reception i kirken på Priorvej i København, hvor der er åbent hus fra kl. 19 til 21, og hvor alle er hjertelig velkomne.

DØDSFALD

Slagelse: Den 20. august døde broder *Peter Godtfred Nielsen*, Flakkebjerg, 72 år gammel, og blev begravet under Kirkens ledelse fredag den 25. august. Æret være broder Niensens minde!

København Nordre Gren: Den 16. september fylder søster *Rosa Madsen*, Gåsehølsvej 91, Herlev, 65 år. Hjertelig til lykke!

Esbjerg: Den 20. september fylder søster *Christiane Sophie Klausen* 75 år. Hjertelig til lykke!

Nyt fra U.S.A.: Tidligere missionær i den danske mission, *Franck C. Johnson*, og hustru, *Ellen Pedersen Johnson*, tidligere Aalborg, sender fra deres hjem i Salt Lake City, Utah, de kærligste hilsener til søskende og venner i Danmark med meddelelse om, at de den 5. juli har fået en søn, som har fået navnet Richard Peter Johnson. Stjernen ønsker hjertelig til lykke!

Forlovelse i U.S.A.: Forlovelse er den 9. juni indgået i Salt Lake City, Utah, mellem søster *Inge Lis Magnussen*, tidligere København, og tidligere missionær i den danske mission, *Frank A. Poulson*. Stjernen ønsker hjertelig til lykke!

Hilsen fra U.S.A.: Tidligere missionær i den danske mission, *Richard Ray*, sender fra sit hjem i Mesa, Arizona, en varm og venlig hilsen til alle, han kender i Danmark.

Døb:	Døbt af:	Håndspåbyggelse af:
Silkeborg: 14. juli: Herman Sørensen	Broder Gellius Nørgaard Olesen	Broder Frode Holst Sørensen
20. juli: Gudmund Bornemann Madsen	Ældste Boyd Mordue	Broder Vagn Ole Darre
Horsens: 15. juli: Thomas Peter Alfreð Da- vidsen	Ældste Thayne F. Jensen	Ældste Gary R. Gibbons
Aarhus: 16. juli: Christian Enevoldsen	Ældste Boyd Mordue	Ældste Peter Leth
Frederikshavn: 9. juli: Hertha Olga Hansen Henny Hertha Hansen Anna Kirstine Hansen Anni Holm Larsen Tove Holm Larsen	Ældste Marvin W. Jensen Ældste Marvin W. Jensen Ældste Marvin W. Jensen Ældste Marvin W. Jensen Ældste Marvin W. Jensen	Ældste Marvin W. Jensen Ældste Marvin W. Jensen Ældste Marvin W. Jensen Broder Jens Holm Larsen Broder Jens Holm Larsen
17. juli: Elo Højmark Steffensen	Ældste Don Taylor	Ældste Marvin W. Jensen
23. juli: Bodil Vivi Hansen	Ældste Marvin W. Jensen	Ældste Marvin W. Jensen
6. august: Carl Marinus Hansen	Ældste Marvin W. Jensen	Ældste Marvin W. Jensen
Aalborg: 23. juli: Carl Gorm Kristian Vilhelm Kühnell	Ældste Norman R. Crump	Ældste Norman R. Crump
Esther Gudrun Jensen Kühnell	Ældste Norman R. Crump	Ældste Norman R. Crump
30. juli: Hertha Elisa Jepsen Jensen	Ældste Gary B. Madsen	Ældste Norman R. Crump
6. august: Erik Jepsen Jensen	Ældste Gary B. Madsen	Ældste Norman R. Crump
Odense: 6. juli: Paul Reimert Hansen	Broder Jens Ole Byskov	Ældste Gordon L. Hansen
15. juli: Ellen Louise Sørensen	Broder Erling Ringmann Jensen	Ældste Gordon L. Hansen
22. juli: Sigurd Alfred Andersen	Broder Erling Ringmann Jensen Broder Borge Kristian Dinesen Høvsgaard	Ældste Michael B. Clausen Ældste Charles W. Lamb
Eva Jenrich Høvsgaard		
27. juli Laurits Valdemar Emil Johansen	Ældste Michael B. Clausen	Ældste Gordon L. Hansen
5. august: Verner Theodor Marinus Christiansen	Ældste Grant Bischoff	Ældste Lloyd D. Thorsted
Else Elfrida Christiansen	Ældste Lloyd D. Thorsted	Ældste Grant Bischoff
Vejle: 11. juli: Jørn Danekrone	Ældste Daniel W. Edwards	Ældste Arthur R. Dowdle
23. juli: Bernd Peter Danekrone	Ældste Arthur R. Dowdle	Ældste Daniel W. Edwards

Dåb:	Døbt af:	Håndspåbyggelse af:
30. juli: Elisabeth Charlotte Kaetsch Danekrone	Ældste Daniel W. Edwards	Ældste Arthur R. Dowdle
Randers: 5. august: Freddie Christiansen	Ældste John C. Stutznegger	Ældste Louis Kirby
Kolding: 26. juli: Iris Holm Uth Per Holm Uth Steen Holm Uth	Ældste David R. Reynolds Ældste David R. Reynolds Ældste David R. Reynolds	Ældste Larry W. McClurg Ældste Larry W. McClurg Ældste Larry W. McClurg
København Søndre Gren:		
20. juli: Erik Werner Pedersen Sonja Pedersen	Ældste Kieth W. Merrill Ældste Kieth W. Merrill	Ældste Dennis H. Iverson Ældste Dennis H. Iverson
3. august: Inger Prytz Bache	Ældste Brent Peterson	Ældste Bruce Evans
5. august: Willy Madsen	Ældste Stanley Hansen	Ældste George Hoge
Slagelse: 26. juli: Vera Marie Rasmussen	Ældste Graydon K. Foulger	Ældste Bruce Watts
København Nordre Gren:		
5. august: Edith Dreier Sandahl	Broder Vagn Røder	Ældste George R. Williams

OVERTRÆK *til bøger*

Standardpris

Kr. **5⁵⁰** pr. stk.

Plastic overtræk med lynlås
til følgende bøger:

Diagonal-Bibelen
Almindelig Bibel
Engelsk Bibel
Mormons Bog i blødt bind
Lære og Pagter
Den Kostelige Perle
Mormons Bog, Lære og
Pagter og
Den Kostelige Perle
i eet bind

kan købes på Missionskontoret,
Priorvej 12, København F.,
eller hos broder Poul Andersen,
Njalsvej 272, Odense.

Ordinationer:	Til:	Ordineret af:
Esbjerg: 22. januar: Jens Ole Byskov Hansen	Lærer	Broder Christian Lundbæk
Svendborg: 28. maj: Harald Thor Laurits Christoffersen Holm	Ældste	Missionspræsident Levi B. Thorup
Odense: 28. maj: Willy Skovgaard Meidahl Nielsen	Ældste	Missionspræsident Levi B. Thorup
16. juli: Kurt Henning Andersen	Diakon	Broder Paul Andersen
Frederikshavn: 23. april: Magnus Højmark Steffensen	Ældste	Missionspræsident Levi B. Thorup
Aalborg: 23. juli: Poul Randrup	Præst	Broder Christian Holm Bendtsen
Hans Jørgen Schmidt	Præst	Broder Kaj Aage Gram
Per Christen Bredgaard Jensen	Præst	Broder Bjarne Gram
Aarhus: 16. juli: Christian Enevoldsen	Diakon	Broder Orla Rode Nielsen
Silkeborg: 16. juli: Benned Holden Jørgensen	Diakon	Broder Frode Holst Sørensen
Bent Søndergaard Madsen	Diakon	Broder Vagn Ole Darre

Missionærforflytninger:	Dato:	Fra:	Til:
Roger Rasmussen	13. juli	Aarhus	Viborg
Carl Nielsen	13. juli	Valby	Hvidovre
Gary Gibbons	13. juli	Esbjerg	Horsens
Brent Frazier	13. juli	Aalborg	Aarhus
Milo Larsen	13. juli	Valby	Haderslev
James Lewis	13. juli	Esbjerg	København
Brent Petersen	13. juli	Aarhus	København
Kenneth Searle	13. juli	Herning	København
Dolan Sorensen	13. juli	Brønshøj	Missionskontoret
Jens Traeden	13. juli	Hvidovre	Esbjerg
James Kjergard	13. juli	Varde	Ribe
Harry Boley	13. juli	Aarhus	København
Nora Fay Curtis	13. juli	Odder	Skive
Norine Brown	13. juli	Odder	Skive
Grant Bischoff	13. juli	Haderslev	Odense
Christian og Asta Johansen	13. juli	Skive	Aalborg
John Larsen	13. juli	Sorø	Køge
Gerald Jensen	13. juli	Sorø	Køge
Douglas Labrum	13. juli	Viborg	København
Ralph Hoyal	13. juli	Odense	Holbæk
Blaine Petersen	13. juli	Brønshøj	Holbæk

Missionærforflytninger:	Dato:	Fra:	Til:
Waldemar Jensen	15. august	Vejle	København
Val Rohde	15. august	Vejle	København
James Peter Leth	15. august	Missionskontoret	Hvidovre
David Sorensen	15. august	Søborg	Missionskontoret
Clifford Goff	15. august	Søborg	Missionskontoret
Merrell Hansen	15. august	Nørresundby	Missionskontoret
Charles Lamb	15. august	Herning	Missionskontoret
Charles Pefersen	15. august	Roskilde	Missionskontoret
Rex Williams	15. august	Søborg	Nørrebro
Kenneth Searle	15. august	Nørrebro	Nørresundby
Lochiel Plaffer	15. august	Missionskontoret	Gladsaxe
H. James Williams	15. august	Thisted	Gladsaxe
John Stutznegger	15. august	Randers	Søborg
Breff Manwaring	15. august	Grenaa	Randers
Duane Smith	15. august	Thisted	Roskilde
Keith Merrill	15. august	Frederiksberg	København
Dolan Sorensen	15. august	Missionskontoret	København
Richard Larsen	15. august	Grenaa	Frederiksberg
Carl Nielsen	15. august	Hvidovre	Herning
Allen Christensen	15. august	Herlev	Næstved
Philip Fairbanks	15. august	Næstved	Herlev

MISSIONÆRANKOMSTER

Med S.A.S. fra New York er følgende missionærer den 23. august ankommet til den danske mission:

Franklin K. Hicks fra Alamosa, Colorado, beskikket til at arbejde i Sønderborg.

Gary Lynn Hansen fra Bountiful, Utah, beskikket til at arbejde i Odense.

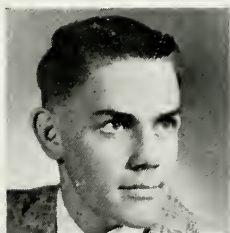
Stanley Don Jensen fra Long Beach, California, beskikket til at arbejde i Odense.

David Karl Sandberg fra Gettysburg, South Dakota, beskikket til at arbejde i Valby.

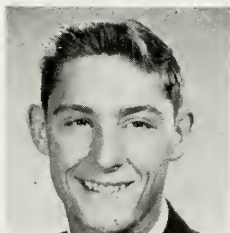
Larry Lund Hansen fra Magna, Utah, beskikket til at arbejde på Østerbro.

Leon Christensen fra Bountiful, Utah, beskikket til at arbejde i Fredericia.

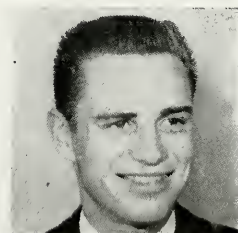
Gloria Ann Demsher fra Canby, Oregon, beskikket til at arbejde på missionskontoret.

Franklin K. Hicks

Gary L. Hansen

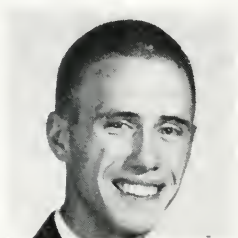
Stanley D. Jensen

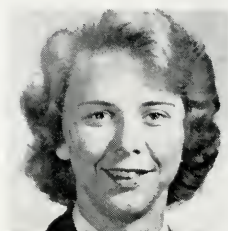
David K. Sandberg

Larry L. Hansen

Leon Christensen

Gloria Ann Demsher

MISSIONÆRAFLØSNINGER

Følgende missionærer er blevet hæderlig afløst fra deres arbejde i den danske mission:

Lloyd B. Larsen fra Hyrum, Utah, efter sidst at have arbejdet som 2. rådgiver i missionspræsidentskabet.

Richard V. Pedersen fra Idaho Falls, Idaho, efter sidst at have arbejdet som omrejsende ældste.

Lloyd B. Larsen

Richard V. Pedersen